

«Ця казка на білих лапах...» (1968)

Вінграновський Микола Степанович

* * *

Ця казка на білих лапах
Іде уночі по дорозі,
І місяць тече по хатах,
І в казки на віях сльози.

Іде вона й тихо плаче:
Андрійка ніде не баче.
Чи ліг вже Андрійко спати,
І де ж ця Андрійкова хата!

З верблюдних пустель голодних,
З тюленьчих вод холодних
Йдучи, наша казка стомилась,
Невже ж це вона заблудилась!

В торбині у казки літо,
Зима в тій торбині та осінь,
Ліси в тій торбині і квіти,
Де казці бувають довелося.

Іде вона, наша казка,
Аж дивиться — наша хата!
Андрійко не міг ще спати,
Заходь в нашу хату, будь ласка!

1968

Постійна адреса: http://ukrlit.org/vinhranovskyi_mykola_stepanovych/tsia_kazka_na_bilykh_lapakh